

2151/7192 - حَدِيثُ حُوَيْصَةَ وَمُحَيْذِصَةَ تَقَدَّمَ فِي الْجِهَادِ. وَزَادَ هُنَا: «إِمَّا أَنْ يَدُوا صَاحِبَكُمْ، وَإِمَّا أَنْ يُؤْذِنُوا بِحَرْبٍ».

2151.7192. Абу Лайло ибн Абдурраҳмон ибн Саҳлдан ривоят қилинади:

«Саҳл ибн Абу Ҳасманинг ўзи ва унинг қавмининг улуғларидан бир неча киши шундай хабар қилишди: «Абдуллоҳ ибн Саҳл билан Муҳаййиса иккови қийинчилик туфайли Хайбар томон йўлга чиқишиди. Муҳаййисага «Абдуллоҳ ўлдирилиб, бир чоҳга [ёки булоққа] ташлаб юборилди», деб хабар беришди. У яхудийларнинг олдига келиб, «Аллоҳга қасамки, уни сизлар ўлдиргансизлар!» деди. Улар: «Биз ўлдирмадик, Аллоҳга қасам!» дейишиди. Кейин у қайтиб, қавмининг ҳузурига келиб, уларга бор гапни айтиб берди. У акаси Ҳуваййиса - бу ундан катта эди - ҳамда Абдурраҳмон ибн Саҳл билан (Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига) келишиди. Муҳаййиса Хайбарда бўлгани учун гапира бошлаган эди, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ёшини назарда тутиб, «Каттага (сўз бер), каттага!» дедилар. Аввал Ҳуваййиса, кейин Муҳаййиса гапирди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ё шеригингизнинг хунини тўлашади, ё урушга тайёрланаверишади», дедилар. Кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам буни ёзиб, уларга (яхудийларга) юбордилар. Улар: «Уни биз ўлдирмадик», деб ёзиб юборишиди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳуваййиса, Муҳаййиса ва Абдурраҳмонларга: «Қасам ичиб, шеригингизнинг қонига ҳақдор бўласизларми?» дедилар. «Йўқ», дейишиди. У зот: «Бўлмаса яхудийлар сизларга қасам ичиб берсинми?» дедилар. «Улар мусулмон эмас-ку!» дейишиди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз ёnlаридан юзта тую бериб, унинг хунини тўладилар. (Туялар) ҳовлига киритиб қўйилди».

Саҳл: «Ўша туялардан бири мени тепиб юборган», деди».

NUBUVVAT MARVARIDLARI